

1474 г.

№ 45. **Монастиръ Св. Якимъ Осоговски.**

Въ нѣдрата на Осоговската планина, близо до гр. Кривапаланка (съверна Македония), се намира старински монастиръ Св. Якимъ Осоговски или Саандапорски, основанъ отъ св. Якима, единъ отъ духовнитѣ ученици на св. Ивана Рилски. Калугери отъ тоя монастиръ се отзовали прѣзъ 1474 г. въ Дубровникъ да искатъ помошь отъ богатата република. Дубровнишкиятъ съвѣтъ по просбитѣ (*consilium Rogatorum*) разрѣшилъ да се дадатъ 20 перпера (жълтици) „милостиня на българския монастиръ Св. Якимъ“ („*elemosinam topasterio Sancti Joachim partium Bulgarie. — Liber Rogat.*“ отъ 1473—1476 г. на дубровнишката архива, цит. у К. Jireček, *Das christliche Element in der topographischen Nomenclatur der Balkanländer*, p. 63—64, *Sitzungsber. d. Akademie*, B. 136).

1479 г.

№ 46. **Граница (Кюстендилска околия).**

Кюстендилската покраина, заедно съ Дупнишко, е поставяна до най-ново врѣме се въ македонскитѣ прѣдѣли. За българската народност на кюстендилското население отъ първия вѣкъ на турското робство говори ясно свидѣтелството на югославѣнския писателъ Владиславъ Граматикъ, родомъ сърбинъ, който познавалъ отъ лично спохождане съверна Македония. Това свидѣтелство се намира въ повѣстъта на сѫщия за обновлението на Рилския монастиръ отъ трима братя, които били отъ с. Граница при Кюстендиль (Велбуждъ): *Моѹжїе иќцин ѿ йже къ мирѣ соѹшнїхъ, блгоговѣйны и блгорѣдны по рѡдоу соѹще. блъгѣре же рѡдѡмъ. при Еел'боѹжди на селѣ иќкотобрѣ жикоѹще, Гранница же оѹбо тѣмоу прозваніе имоѹзоу* (Рилски панегирикъ на Владислава Граматика отъ 1479 г. л. 261).

1479 г.

№ 47. **Рила.**

Сѫщиятъ писателъ, въ сѫщото си съчинение, по случай възвръщането останкитѣ на св. Ивана Рилски отъ Търново въ Рила (ѿ града Търновка ѿ землиѣ Загорѣскыѣ . . . въ по-